

РЕШЕНИЕ

№ 11670

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диляна Николова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11847** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба, вх.№ 214374/18.06.2025г. по описа на СРС, на Я. Б. Ж., ЕГН [ЕГН], от [населено място] против Решение № 1904 от 27.05.2025г., постановено по НАХД № 2778/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 406/18.03.2022г. на Директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници“, в частта, с която на касатора е наложена глоба в размер на 5417,60лв. за нарушение на чл.233, ал.1, вр. с ал.3 от Закона за митниците, като е намалил същата на 2505,60 лв. и е потвърдено НП в частта, с която на основание чл.233 ал.6 ЗМ са отнети в полза на държавата: 28 (двадесет и осем) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 280 (двеста и осемдесет) кутии цигари, марка „К.“ S., всяка с по 20 къса /5 600 къса/, с надпис For D. F. O. S.; 19 (деветнадесет стека) цигари, 199 (сто деветдесет и девет) кутии цигари, марка „К.“ S, всяка с по 20 къса /3 980 къса/, с единична цена 5,20 лв., облепени с български акцизен бандерол; 2 (два) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари, марка „P.“ V., всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,80 лв., облепени с български акцизен бандерол; 2 (два) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари, марка „M.“, всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,10 лв., облепени с български акцизен бандерол.

Решението се обжалва като неправилно постановено, поради нарушение на материалния закон и

допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. По-конкретно се твърди, че липсва пълно, всестранно и обективно изясняване на фактическата обстановка, което от своя страна е довело до накърняване на правото на защита на жалбоподателя и нарушаване на процесуалните му права. По подробно изложени съображения се претендира отмяна на решението на районния съд, а заедно с него да бъде отменено изцяло и като незаконосъобразно и наказателното постановление. Претендира се присъждане на разноски пред всички инстанции, включително и по предходните дела по разглеждане на спора.

Постъпила е и частна жалба вх.№ 326760/08.10.2025г. по описа на СРС, срещу определение № 3791/09.09.2025г. по НАХД № 2778/2025г., от Я. Б. Ж., с което частично е била уважена подадена молбата за изменение на решението в частта относно присъдените разноски. Моли да бъде изменено решението, като на жалбоподателя се възстановяват изцяло направените от него разноски.

На 07.10.2025г. е постъпила и частна жалба вх.№ 326564 по описа на СРС, срещу определение № 3791/09.09.2025г. по НАХД № 2778/2025г., от процесуален представител на директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници“, с което ТД Митница С. е осъдена да заплати на Я. Б. Ж. сумата от 2312лв. разноски. Изложени са подробни доводи, че сумата е недължима, прекомерна и недоказана. Моли за отмяна на определение № 3791/09.09.2025г. по НАХД № 2778/2025г. като неправилно и явно несправедливо, постановено в противоречие с принципа на съразмерност.

В съдебно заседание касаторът и частен жалбоподател Я. Б. Ж., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът и частен жалбоподател – директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници“, чрез пълномощник, оспорва касационната жалба и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила. По отношение на частната жалба, подадена от Я. Ж., изразява становище за нейната неоснователност, като посочва, че макар и в намален размер, претендираните разноски от него все пак са му присъдени, съобразно уважената част. Въпреки това, счита, че същите са изцяло недължими, недоказани и прекомерни. Подчертава процесуална пасивност на процесуалните представители на Ж. в повечето проведени съдебни заседания, поради което и с оглед фактическата сложност на делото, моли за уважаване на частната жалба, подадена от директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници“. Счита решението за правилно и моли за потвърждаването му. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., счита решението на СРС за правилно и законосъобразно, а касационната и частната жалба- за неоснователни.

Касационната инстанция, като се съобрази с нормата на чл. 218, ал. 1 от АПК, обсъди наведените касационни основания и извърши и служебна проверка относно допустимостта, валидността и съответствието на решението с материалния закон, намира за установено следното:

1. По касационна жалба вх.№ 214374/18.06.2025г. по описа на СРС, на Я. Б. Ж.:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу неблагоприятен за нея акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на спора е обжалваното решение Софийски районен съд, в частта, с която е изменено Наказателно постановление (НП) № 406/18.03.2022г. на Директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници“, в частта, с която на Я. Б. Ж. е наложена глоба в размер на 5417,60лв. за нарушение на чл.233, ал.1, вр. с ал.3 от Закона за митниците, като е намалена същата на 2505,60 лв. и е потвърдено НП в частта, с която на основание чл.233 ал.6 ЗМ са отнети в полза на държавата: 28 (двадесет и осем) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 280 (двеста и осемдесет) кутии цигари, марка „К.“ S., всяка с по 20 къса /5 600 къса/, с надпис For D. F. O. S.; 19

(деветнадесет стека) цигари, 199 (сто деветдесет и девет) кутии цигари, марка „К.“ S, всяка с по 20 къса /3 980 къса/, с единична цена 5,20 лв., облепени с български акцизен бандерол; 2 (два) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари, марка „Р.“ V., всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,80 лв., облепени с български акцизен бандерол; 2 (два) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари, марка „М.“, всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,10 лв., облепени с български акцизен бандерол. В останалата част решението е влязло в сила.

За да постанови този краен резултат, районният съд, е установил следната фактическата обстановка: На 28.10.2021г. в [населено място], митнически служители от МП Летище С. - пътници, в състав: М. А. Х., С. Г. Д. и С. А. Т. са изпълнявали служебните си задължения в салон „Заминаване“ на Терминал 1, МП Летище С.-пътници, съответно на „3. коридор - нищо за деклариране“ М. А. Х. и С. Г. Д., а С. А. Т. на „Червен коридор - за деклариране“. Извършвали проверка на пътниците, заминаващи с полет №W. от С., Б. за Л., летище Л., В..

Към 12.00 часа бил подаден сигнал от служители на Дирекция „Сигурност“ отдел „Проверка регистриран багаж“ към „СОФ Кънект“ АД за наличие на голямо количество цигари в регистриран багаж на името на пътника Я. Б. Ж.. Във връзка с подадения сигнал, митническите служители спрели Ж. в зоната за митнически контрол, „3. коридор - нищо за деклариране“. Актосъставителят М. А. Х. се легитимирал и поискал паспорта на пътника, установявайки го като жалбоподателя Ж.. На въпроса на Х.: „Пренасяте ли стока подлежаща на деклариране или такава забранена за износ?“, отговорът на жалбоподателя бил: „Не“, на въпроса на Х.: „Носите ли цигари?“, отговорът на жалбоподателя бил: „Да“. Служителят попитал „Колко?“, жалбоподателят Ж. отговорил, че носи около 30 стека цигари. Впоследствие Ж. бил поканен в специализирано помещение за извършване на щателна митническа проверка на ръчния и регистриран багаж на негово име, с багажен етикет №W. и личен преглед. При извършената проверка на регистрирания багаж с багажен етикет №W. било констатирано наличието на:

- 1.28 /двадесет и осем/ стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 280 /двеста и осемдесет/ кутии цигари, марка „К. S.“ всяка с по 20 къса /5 600 къса/, с надпис For D. F. O. S.;
2. 19 /деветнадесет стека/ цигари, 199 /сто деветдесет и девет/ кутии цигари, марка „К. S“, всяка с по 20 къса /3 980 къса/, с единична цена 5,20 лв., облепени с български акцизен бандерол;
3. 2 /два/ стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 /двадесет/ кутии цигари, марка „Р. V.“, всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,80 лв., облепени с български акцизен бандерол
4. 2 /два/ стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари марка „М.“, всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,10 лв., облепени с български акцизен бандерол и недекларирани по установения ред.

На Я. Б. Ж. бил извършен личен преглед от митническия служител М. А. Х., в присъствието на служителя от ГКПП Аерогара - С. М. И.. За извършените проверки на регистрирания багаж, с багажен етикет №W. на Ж., както и личен преглед били съставени протокол за извършена митническа проверка № 21BG5106M048428/28.10.2021г. и протокол за личен преглед № 21BG5106M048415/28.10.2021г. В дадено обяснение жалбоподателят заявил, че работи във В. и е закупил цигарите от Турция и Б. за лична употреба.

Необявената пред митница стока била задържана с разписка № 0184893/28.10.2021г. към Протокол за извършена митническа проверка №21BG5106M048428/28.10.2021г. С Приемо-предавателен протокол № 159/28.10.2021г. по описа на ТД Митница С., гореописаните кутии цигари били предадени на МОЛ при МБ Летище - С., заприходени със складова разписка № [ЕГН]/28.10.2021г. по описа на ТД Митница С..

Общата продажна цена на стоките била изчислена в размер на 2708,80 лв., определена в съответствие със стойностите в Публичен регистър за цените на тютюневите изделия, съгласно Становище рег. № 32-382492/29.11.2021г. от комисия, определена със Заповед №ЗТД-5800-110/32-55902/18.02.2021г. на директора на Териториална дирекция Митница С..

Свидетелят М. А. Х. заемащ длъжността инспектор в ТД Митница С. съставил и връчил надлежно на жалбоподателя АУАН №451/28.10.2021г. В АУАН била посочена като нарушена разпоредбата на чл. 233, ал.1 вр. ал.3 от Закона за митниците.

Няма данни жалбоподателят да се е възползвал от възможността, предвидена в чл.44 ал.1 ЗАНН.

Наказващият орган изцяло възприел установената от контролните органи фактическа обстановка и издал атакуваното НП, но вече посочил като нарушена и нормата на чл.33, ал. 2 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия

При така установеното от фактическа страна, районният съд е приел, че както АУАН, така и НП е съставен, респ. издаден от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и в сроковете по чл. 34 ЗАНН. Съдът е приел, че безспорно е установено, че на посочената дата и час, Ж. е направил опит да пренесе през държавната граница: 19 (деветнадесет стека) цигари, 199 (сто деветдесет и девет) кутии цигари, марка „К. S”, всяка с по 20 къса /3 980 къса/, с единична цена 5,20 лв., облепени с български акцизен бандерол; 2 (два) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари, марка „P. V.”, всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,80 лв., облепени с български акцизен бандерол; 2 (два) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари марка „M.”, всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,10 лв., облепени с български акцизен бандерол и недеklarирани по установения ред. Съдът е намерил за правилно приложена разпоредбата на чл.33, ал. 2 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, съгласно който е санкционирано лицето по отношение на тях. По отношение на останалите 28 (двадесет и осем) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 280 (двеста и осемдесет) кутии цигари, марка „К. S.” всяка с по 20 къса /5 600 къса/, с надпис For D. F. O. S., съдът е посочил, че същите не попадат в понятието акцизни стоки, облепени с български бандерол, т.к. тези цигари са предмет на уредба в чл.22 от Закона за безмитната търговия, като този вид стока се подчинява на общия режим за заплащане на акциз и удостоверяване на това със съответен бандерол. При тези установявания, районният съд е преценил, че от посочените цигари предмет на нарушението по чл. 233 ал. 1 вр. ал. 3 ЗМ вр. чл. 33 ал. 2 ЗТТСИ, следва да „отпаднат” 28 (двадесет и осем) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 280 (двеста и осемдесет) кутии цигари, марка „K. S.” всяка с по 20 къса /5 600 къса/, с надпис For D. F. O. S., респ. тяхната стойност от 1 456 лв. С тези изводи и мотиви е изменил наказателно постановление №406/2021/18.03.2022г. на директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници”, с което на Я. Б. Ж., с ЕГН [ЕГН] е наложена глоба в размер на 5 417.60 лв. за нарушение на чл. 233 ал. 1 вр. ал. 3 от Закона за митниците, като е намалил същата на 2 505,60 лв. и е потвърдил в частта, с която на основание чл.233 ал.6 ЗМ са отнети в полза на държавата: 28 (двадесет и осем) стека цигари, всеки е по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 280 (двеста и осемдесет) кутии цигари, марка „K.” S., всяка с по 20 къса /5 600 къса/, с надпис For D. F. O. S.; 19 (деветнадесет стека) цигари, 1 99 (сто деветдесет и девет) кутии цигари, марка „K.” S, всяка с по 20 къса /3 980 къса/, с единична цена 5,20 лв., облепени с български акцизен бандерол; 2 (два) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари, марка „P.” V., всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,80 лв., облепени с български акцизен бандерол; 2 (два) стека цигари, всеки с по 10 /десет/ бр. кутии цигари, 20 (двадесет) кутии цигари, марка „M.”, всяка с по 20 къса /400 къса/, с единична цена 5,10 лв., облепени с български акцизен бандерол.

Настоящата инстанция намира атакуваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Оспореният съдебен акт е постановен при напълно изяснена фактическа обстановка. Относителните факти са възприети от съда въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките, или при износ – стойността на стоките. В ал. 3 на същата норма е регламентирано, че когато за извършване на нарушението по ал. 1 е използвано превозно или преносно средство с тайник или когато предмет на митническа контрабанда са акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, глобата е от 200 до 250 на сто върху митническата стойност на стоките при внос или стойността на стоките при износ, а в случаите на контрабанда на тютюневи изделия – от 200 до 250 на сто от продажната им цена.

Споделят се изцяло изводите на въззивния съд за това, че АУАН е съставен, а НП издадено от компетентни органи, при спазване процесуалните правила и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и че осъщественото митническо нарушение е съставомерно от обективна и субективна страна, като мотивите на съда в тази насока не следва да бъдат преповтаряни. Доводите в касационната жалба са били излагани и пред районния съд, последния обосновано ги е счел за неоснователни. Правомощията на районния съд в съдебните производства по ЗАНН са разписани в чл. 63, ал. 2-ал. 9 от ЗАНН и съгласно ал. 7 на същата разпоредба при намаляване размера на наложеното административно наказание съдът следва да измени акта по чл. 59д, както е сторено. В този случай не е налице променено обвинение, срещу което жалбоподателят да следва да се защитава, а защитата срещу изменения размер на глобата е възможна по реда на касационното обжалване на въззивното решение, от която възможност касаторът се е възползвал. Законосъобразно е решението на съда и касателно приложението на чл. 233, ал. 6 от Закона за митниците. Настоящият касационен състав приема, че в случая налагането на глоба за нарушението по чл. 233, ал. 3 от ЗМ и едновременно с това отнемането в полза на държавата на предмета на нарушението по силата на чл. 233, ал. 6 от ЗМ, не противоречи на правото на ЕС, доколкото наказанията са съобразени с тежестта на деянието, вида на стоките и със субективното отношение на извършителя към нарушението.

Съгласно чл. 233, ал. 6 от ЗМ стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, а ако липсват или са отчуждени, присъжда се тяхната равностойност, представляваща митническата им стойност, или при износ – стойността на стоките.

Разпоредбата на член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза гласи: "Всяка държава членка предвижда санкции за неспазване на митническото законодателство на Съюза. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.", а според параграф 2 "Когато се прилагат административни санкции, те могат да бъдат в една от следните две форми или в двете: а) имуществена санкция или глоба от митническите органи, включително, където е уместно, прилагане на споразумение вместо налагане на наказание за извършено престъпление; б) отмяната, спирането или изменението на разрешение, чийто титуляр е съответното лице."

Според най-новата практика на СЕС, изразена с Решение от 19.12.2024 г. по съединени дела С-717/22 и С-372/23, член 42, параграфи 1 и 2 от Регламент № 952/2013 във връзка с член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която в случай на нарушение на митническото законодателство предвижда, наред с налагането на глоба, и отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на това нарушение, когато те принадлежат на лице, на което може да бъде вменена отговорност за нарушението, стига приложимият към това нарушение санкционен режим, разглеждан като цяло, да е съобразен с изискването за пропорционалност.

Касационната инстанция в настоящия си състав, намира, че в случая посочените в решението на СЕС обстоятелства са налице, за да се приложи както наказанието глоба, така и отнемане на стоките, предмет на нарушението.

Установено е, а и не е спорно между страните по делото, че отнетите в полза на държавата стоки, предмет на нарушението принадлежат на извършителя на нарушението по чл. 233, ал. 3 от ЗМ. От доказателствата по делото е безспорно установено, че на посочените в АУАН и НП дата и място на извършване на нарушението касаторът е осъществил фактическия състав на вмененото му нарушение, като е направил опит да превози акцизни стоки през държавната граница, без знанието и разрешението на митническите органи. Съставомерността на извършеното деяние и вината на нарушителя са безспорно доказани и деянието е осъществено виновно – при пряк умисъл. От събрания по случая доказателствен материал се установява по несъмнен начин, че касаторът е знаел за наличието на процесните стоки и че съзнателно не ги е декларирал пред митническите органи. Следователно, деецът е съзнавал общественоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал или допускал настъпването им, поради което административнонаказателната отговорност на дееца се явява правилно ангажирана. Изводите на районния съд в това отношение са подробни, ясни и съответни на доказателствения материал, и касационната инстанция ги споделя напълно.

Същевременно предвид, санкционният режим на чл. 233, ал. 1 и ал. 3 от ЗМ, наложеното административно наказание глоба е в диапазона, определен от законодателя и размера е съобразен с изискването за пропорционалност.

Така установеното обосновава кумулиране на санкциите по чл. 233, ал. 1 и ал. 3 от ЗМ с тази по чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Като се има предвид установеното от фактическа страна и субективното отношение на дееца, строгостта на наказанията "Глоба" и "Отнемане" се явява в съответствие с тежестта на нарушението. С налагането им се гарантира, че режимът на административни санкции, приложими за митническо нарушение, реално има възпиращ ефект, като субектът на деянето на практика е лишен от икономическите изгоди, което е и с цел ефективно възпиране на всеки от извършване на подобни нарушения.

По изложените съображения настоящата инстанция приема, че оспореното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

2. По частна жалба вх.№ 326760/08.10.2025г. и частна жалба вх.№ 326564/07.10.2025г., и двете по описа на СРС.

Касационният състав намира частната жалба на директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници“ за частично основателна. За да приеме това съобрази, че норма на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, регламентираща правото на страните в производството по ЗАНН да им бъдат заплатени направените разноски, препраща към правилата на АПК. В разпоредбата на чл. 143 от АПК липсва уредена хипотеза, касаеща дължимостта и размера на разноските при частична основателност на жалбата. Съобразно чл. 144 от АПК, приложение следва да намерят правилата на ГПК и по-конкретно– чл. 78, ал. 1 от ГПК, в който е предвидено, че разноските и възнаграждението за един адвокат се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска. В случая претендиранта от жалбоподателя сума за адвокатско възнаграждение е в размер на 5 000 лева за всички инстанции, като предвид направеното възражение за прекомерност от страна на ответника и съобразявайки минималния размер, предвиден в чл.18, ал.4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, същото при отмяна на НП в цялост би възлязло на 4 208.80 лева. Предвид обаче, че жалбата на оспорващия е била била частично уважена, като е намалена наложената му глоба, правилно районният съд му е присъдил разноски съобразно уважената част, но не е отчел своевременното направено възражение за прекомерност от страна на ответника. Съдът приема, че това възражение е основателно, предвид фактическата и правна сложност на спора, и обема на осъществената процесуална работа. Предвид изхода на делото, съразмерно уважената част от жалбата и на основание чл.18, ал.4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, ответникът следва да бъде осъден да заплати на Я. Б. Ж. общо за всички съдебни инстанции сумата от 1946,15 лева. Превалутирани съгласно Закона за въвеждане на еврото в Република Б. сумата възлиза на 994,97 евро.

С оглед изложеното частната жалба на Я. Б. Ж. срещу определение № 3791/09.09.2025г. на СРС, с която се претендира възстановяване изцяло на направените разноски се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

В заключение, решението, в частта с което е изменено НП № 406/2021/18.03.2022г. на директора на ТД Митница С., е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК. В останалата част, свързана с размера на разноските по делото, съдебният акт следва да бъде изменен,

като на страните се възстановят направените от тях разноски съразмерно уважената/отхвърлената част от жалбата.

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 3 и ал. 4 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 66.47 евро /130 лева/, съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Предвид изхода на делото, следва частният жалбоподател Я. Б. Ж., ЕГН [ЕГН], да бъде осъден да заплати по сметка на АССГ по 30 лева за държавна такса /чл.235а АПК/ за частните жалби, превалутирана съгласно Закона за въвеждане на еврото в Република Б. сумата възлиза общо на 30.68 евро.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1904 от 27.05.2025г., постановено по НАХД № 2778/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-и състав, в частта, с която е изменено НП № 406/2021/18.03.2022г. на директора на ТД Митница С..

ОТМЕНЯ определение № 3791 от 09.09.2025 г., постановено по НАХД № 2778/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-и състав, като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ решение № 1904 от 27.05.2025г., постановено по НАХД № 2778/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-и състав, в частта относно присъдените разноски, както следва: ОСЪЖДА Агенция Митница да заплати на Я. Б. Ж. сумата от 994,97 евро на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на Я. Б. Ж. срещу определение № 3791/09.09.2025г. по НАХД № 2778/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-и състав.

ОСЪЖДА Я. Б. Ж., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция Митница сумата от 66.47 евро разноски по КНАХД № 11847/2025г. по описа на АССГ.

ОСЪЖДА Я. Б. Ж., ЕГН [ЕГН], да заплати по сметка на Административен съд София- град 30.68 евро за държавни такси.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: